

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۰۳/۱۳/۲۰۲۲

محمد صالح گردش

ریشه تعدادی از کلمه های زبان پشتو در اوستا

(قسمت نهم - پایان)

«درز» به معنای استوار کردن و بستن است که کلمه درز در پارسی و «درزی» به معنای خیاط را پورداود از همان ریشه دانسته است. ر.ک: (یادداشت‌های گاتها، ص ۲۵۳). قابل یاد آوری ست که کلمه درزی در مکالمات روزمره در زبان پشتو بیشتر استعمال می‌گردد و در زبان پارسی کلمه خیاط جای آن را گرفته است. ر.ک: (آرامگاه مهر، ص ۹۱، همین قلم)

کلمه «خرونیه» در اوستا به معنای گزند، خونریزی و ستم در هات ۴۵ بند ۵ آمده است. پورداود کلمه «خروت» را که در فرگرد هفتم و نندیداد پاره ۲۷ آمده از همان ریشه می‌داند. ر.ک: (پورداود، ابراهیم، یادداشت‌های گاتها، ص ۲۸۲). بنابراین اسم قوم خروت (یکی از اقوام پشتون) که بیشتر در نواحی پغمان زیست دارند، ریشه به اوستا دارد و آن چه اهمیت دارد اسم این قوم است که با یکی از کلمه های اوستایی هم خوانی می‌کند. ممکن به نظر می‌رسد که اسم ناحیه «خروار» منطقه مربوط میدان وردک نیز ریشه به همین کلمه اوستایی داشته باشد. ر.ک: (آرامگاه مهر، ص ۹۳ همین قلم)

با توجه به کلمه های که درین اثر گنجانیده شد و نیز بسیار کلمه های مشترک دیگر در دو زبان پشتو و پارسی، از نظر و دید من، از زبان سانسکریت و از دهلیز زبان اسلاف پشتون ها که به احتمال زیاد زبان اوستایی و یا زبانی قرین به آن بوده باشد، به زبان پهلوی راه یافته اند. بنابراین پارسی زبانانی که فکر می‌کنند زبان پشتو یکی از شعبه ها و شاخه های زبان پارسی، و یا زبان پشتو با داشتن کلمات و کلمه های پارسی، مدیون زبان پارسی است، سخت اشتباه می‌نمایند؛ زیرا بیشتری این کلمه های مشترک از زبان مادر و یا قدیم پشتو به زبان های پهلوی و پارسی راه یافته اند.